

De school is weg!

een musical voor de bovenbouw
gebaseerd op het boek van Jacques Vriens

bewerking en muziek: Jan de Waard

te spelen met 23 t/m 37 kinderen

Bij wijze van bescherming van de auteursrechten zijn enkele scènes weggelaten en is met een paar zinnen de strekking ervan weergegeven. Hopelijk heeft u daar begrip voor.

Rollen

1. **Roxane (1)** Opstandige, vrijgevochten leerling. Deels blauw geverfd haar, liefst punkerig kort.
2. **Willem (1)** Leerling. Vriendelijke jongen.
3. **Jeffrey** Leerling. Vriend van Willem. Wijsneuzerig.
4. **Yuen Han** Leerling van Oosterse komaf. Eerlijk en een beetje naïef.
5. **Annemiek** Leerling. Serieus type. Neemt initiatief.
6. **Max** Leerling. Grappenmaker.
7. **Farida** Leerling. Bescheiden en zachtaardig.
8. **Denise** Leerling. Weinig fijnzinnig. Flapt er van alles uit.
9. **Mitchell** Leerling. Beetje lomp.
10. **Herbenis** Meester groep 8. Chagrijnig type. Werkt zonder plezier.
11. **Harm** Schooldirecteur. Vertrouwenwekkend. Verstandige man.
12. **Sjaan** Invaljuf. Creatieve dame. Dol op dramas.
13. **Jasper** Broer van Willem. Drop out. Witte broek, wit shirt. Gele accenten.
14. **Hicham** Broer van Farida. Drop out. Helemaal in het zwart gekleed. Zingt.
15. **Diane** Zus Annemiek. Drop out. Zingt.
16. **Danny** Drop out. Stoere bink. Heeft rijke pa en dat is te zien. Speelt gitaar en zingt (!)
17. **Vader** Vader van Willem. Vriendelijke, verstandige man.
18. **Moeder** Moeder van Willem. Klassiek moeder-type.
19. **Alexander** Vader van Roxane. Stoere motorrijder.
20. **Jennie** Moeder van Roxane. Drinkt teveel en kan het leven niet aan.
21. **Alkemade** Buurman. Onverdraagzame man.
22. **Coby** Buurvrouw. Klaagtype.
23. **Bormans** Agent (tevens meneer Jansen in scène 6)
24. **De Reu** Agent (tevens meneer Pieterse in scène 6)
25. **Gerda** Mevrouw van Jeugdzorg (tevens mevrouw Klaasen in scène 6)
26. **Buurvrouw** Buurvrouw van Roxane. Kletst maar door.
27. **Zap** Rapper.
28. **Cyber** Rapper.
29. **Byte** Rapper.
30. **Mega** Rapper.
31. **Joop** Verteller. Zakelijk. Efficiënt.
32. **Saar** Verteller. Verliest zich in details en niet ter zake doende zaken.
33. **Roxane 2** Als de rol van Roxane in tweeën wordt geknipt.
34. **Willem 2** Als de rol van Willem in tweeën wordt geknipt.
- 35 t/m 37 Jansen, Pieterse en Klaasen. Toeschouwers bij de brand (mini-rolletjes)

SCÈNE 1 DE KLAS VAN MEESTER HERBENIS

Het toneel is leeg. De zaal wordt donker. De muziek zet in. Op het moment dat de bas invalt gaat langzaam het licht aan en komen vanuit de coulissen heel langzaam kinderen naar voren lopen. Ze gaan in de breedte staan aan de voorkant van het speelveld. Als de drum invalt doet de hele groep het eerste couplet.

Iedereen: Welkom bij de musical van groep acht
nog bedankt dat u zo geduldig heeft gewacht
fijn ook dat u met zovelen bent gekomen
een volle zaal, wie had dat durven dromen
maar wees maar niet bang, u krijgt vast geen spijt
we hebben ons tot in de puntjes voorbereid
dus nu gaan we los, ja, nu gaan we knallen
en hebben we d'r zin in, met z'n allen?

Met één hand aan één oor dwingen de kinderen een reactie af bij het publiek. De rappers doen een stap naar voren. Ze rappen door een microfoon (die doorgegeven kan worden)

Zap: al wekenlang zijn we fanatiek aan het repeteren
hebben we zulke lappen tekst moeten leren
ook het decor dat was zwoegen en zweten
en dan nog zijn we minstens de helft vergeten
Byte: d'r is ook nog gevochten, echt, zonder dollen
tijdens de verdeling van de mooiste rollen
ik wilde een rol waarin ik lekker kon rappen
dus heb ik nog flink om me heen moeten meppen *(daarna boksbewegingen op de muziek)*

Cyber: nu is het dan zover, we kunnen beginnen
want volgens mij is iedereen wel binnen
een vriendelijk verzoek: mobieltjes uit
want u bent stil, en wij maken het geluid *(wijzen op publiek en daarna op jezelf)*

Mega: en dan nog iets wat u echt niet kunt maken
luidruchtig met zakjes chips gaan zitten kraken
op foto's maken staat gelukkig geen straf
maar dan wel zonder flits, want dat leidt nogal af

De groep sluit zich aan bij de rappers. Iedereen af, behalve Joop en Saar.

Joop: Hallo allemaal dus. Zo meteen komt de klas van meeste Herbenis op.

Saar: Daar begint het verhaal mee. Met de klas van meester Herbenis. Zo heet ie dus echt.

Joop: Saar, mensen hebben soms gewoon rare namen. Dat is nou eenmaal zo.

Saar: Maar Herbenis. Ik bedoel, die Jacques Vriens had toch ook iets als Kronkelmans kunnen kiezen. Of *(naam van docent van uw school)*. Ook raar maar dan leuk raar. En niet raar raar.

Joop: Saar. Je verliest je in onzinnige details. Vertel nou maar wat er komen gaat.

Saar: Oh, ja. Het verhaal. De klas van meester Herbenis krijgt een nieuwe leerling. Een meisje. Ze heet Roxane.

Joop: En daarmee begint de ellende.

Saar: Dat er in die klas maar acht kinderen zitten is natuurlijk omdat er in de musical anders veel te veel kleine rolletjes zonder tekst zouden zitten. Het is tenslotte.....

Joop: SAAR!!!

De klas luidruchtig op, met krukjes. Ze gaan snel in een van tevoren afgesproken opstelling zitten. Alleen Roxane blijft staan. Die weet nog niet wat haar plek is. Joop en Saar gaan aan de zijkant staan. Dan komt Herbenis op. Overigens: Herbenis wordt uitgesproken als Hèrbéénis.

Herbenis: Ja, zo kan ie wel weer! Stilte en luisteren! Ook jij, Denise Karremans.

Denise: Nou moe. Waarom ik altijd?

Herbenis: Geen grote mond, anders mag je vanmiddag nablijven!! *(het is direct stil)*

Herbenis: We hebben er vanaf vandaag een nieuwe leerling bij. Dit *(wijst op Roxane)* is Roxane. Roxane, wil jij iets over jezelf vertellen?

Roxane: Nee. *(verbaasde reacties)* Andere keer misschien.

Herbenis: Oh? Nou. Ook goed. Roxane komt van de Wegwijzer. Daar ging het geloof ik niet helemaal goed.

Roxane: En daarvoor zat ik op de Kameleon, maar dat was in een andere stad. En daarvoor op de, hoe heet ie ook alweer, in een of ander duf dorp. Maar daar ben ik afgetrapt. Net als op mijn eerste school. Dit is mijn vijfde school. Tevreden zo?

Annemiek steekt haar vinger op.

Herbenis: Annemiek?

Annemiek: Meester, mag Roxane naast mij zitten?

Roxane: *(wijzend op Yuen Han)* Ik wil liever naast dat leuke Chineesje zitten. *(of andere nationaliteit)*

Annemiek: Nou moe. Heb jij iets tegen mij?

Roxane: Nee. Helemaal niet. Maar ik heb nog nooit naast een Chinees gezeten.

Jeffrey: Die is goed van de pot gerukt!

Roxane: *(loopt op Jeffrey af)* Wil jij soms een dreun!

Jeffrey: Graag! Dan krijg je er drie geretourneerd!! Met rente!

Herbenis: Roxane!! Zo gaan wij hier niet met elkaar om. En discrimineren doen we ook niet.

Roxane: Discrimineren? Ik? Omdat ik naast een allochtoontje wil zitten? Juist niet dus!

Mitchell: Wij gebruiken hier het woord allochtoon niet meer.

Roxane: Moeten jullie toch lekker zelf weten.

Max: Ik ben benieuwd wat je zesde school wordt!

Roxane: En jij kunt ook klappen krijgen! Stekelvarken!

Herbenis: *(met stemverheffing)* En nou is het afgelopen, jongedame! Ga maar naast Yuen Han zitten en gedraag je! Vergeet niet dat je hier nieuw bent. En nieuwkomers dienen zich aan te passen!

Roxane: Wat zeur je nou! Ik zit toch al. Tjongejonge. *(gaat naast Yuen Han zitten)*

Joop en Saar lopen naar voren. De klas bevriest (stopt met bewegen).

Joop: Dat was dus twee weken geleden. Inmiddels heeft nieuwkomer Roxane al vijf keer strafwerk gekregen en is ze al drie keer naar Harm, de directeur, gestuurd. Een record.

Saar: Maar toen ze dat strafwerk gewoon niet maakte besloot Herbenis haar voortaan de gang op te sturen bij wangedrag.

Joop: En dat was vaak. En langdurig.

Saar: Ik heb wel eens gelezen dat kinderen de gang opsturen qua pedagogisch nergens op slaat. Het is een vorm van....

Joop: Saar!! Blijf bij het verhaal! *(tot publiek)* We zijn inmiddels dus twee weken verder. Kijk en huiver!

Joop en Saar af. Taalles. Yuen Han zit met opgestoken vinger en krijgt de beurt.

Herbenis: Yuen Han? Jij weet het?

Yuen Han: Een homoniem is een woord dat meerdere betekenissen heeft, meester.

Herbenis: Goed zo. Voorbeeld? Denise?

Denise: Een boer. Je kunt een boer zijn maar je kunt ook een boer laten.

Herbenis: Heel goed.

Farida: Een wind! Je kunt tegen de wind in lopen maar je kunt ook een wind laten!

De kinderen lachen. Max steekt zijn vinger op.

Max: Meester, je kunt ook tegen een wind in lopen die iemand anders heeft gelaten!

De kinderen lachen nog harder.

Mitchell: Lekker!

Herbenis: Stilte!! (*iedereen is weer stil*) En Roxane Schouten, wat zit jij te gapen?

Roxane: Mag dat ook al niet meer? Ik krijg gewoon slaap van die stomme taallessen.

Herbenis: Oh, mijn taallessen zijn stom?

Roxane: Niet alleen uw táállessen.

Herbenis: Wat!!! D'r uit!! Ik laat me niet beledigen door een snotneus als jij!

Roxane: Alweer? Ik woon zowat op die rotgang.

Willem: (*steekt zijn vinger op*) Meneer, van op de gang zitten leer je toch niks?

Herbenis: Oh, ga jij je er ook nog tegenaan bemoeien, Willem van Beek! Ga maar met 'r mee, dan. Dan kunnen jullie samen de achterkant van de deur uit je hoofd leren! En jullie gaan *niet* mee gymmen!

Roxane en Willem verlaten mismoedig de klas.

Herbenis: De rest gymspullen pakken! In stilte!! En op het plein twee aan twee opstellen! Een, twee, drie!

Zap: **Roxane heeft in no time een slechte reputatie
en ligt bij Herbenis compleet uit de gratie**

Byte: **de rest van de klas vind het allemaal wel geinig
maar echt interesseren doet het ze weinig**

Cyber: **dat kind moet haar eigen boontjes maar doppen
en niet zo onnodig veel stennis lopen schoppen**

Mega: **Herbenis is nou eenmaal een groot chagrijn
het heeft echt geen zin om opstandig te zijn**

Rappers af.

SCÈNE 2 DE PROBLEMEN VAN ROXANE

Op de kamer van meneer Harm zijn Harm, Gerda en Roxane. Links zit Willem 'op de gang'. Hij maakt het gesprek in de kamer niet mee. Voor de kamer van Harm is geen speciale vormgeving nodig.

Harm: Roxane, dit is Gerda, en Gerda is van.....

Roxane: Dat weet ik heus wel. Die is van de Kinderbescherming en ze bemoeit zich met ons leven. Ze is al drie keer bij ons thuis geweest.

Gerda: Dat komt omdat de thuissituatie van Roxane nou niet bepaald rooskleurig is. Maar dat wist u al toen u haar aannam.

Harm: We hebben de nodige ervaring met kinderen uit problematische eenoudergezinnen. Maar ik moet toegeven dat ik nu toch even met de handen in het haar zit.

Roxane: Die stomme Herbenis heeft gewoon een hekel aan me! Ik mag helemaal niks!

Harm: De meester doet zijn best, Roxane. Maar jij bent geen makkelijke.

Gerda: Krijg je wel genoeg slaap? Hoe laat ga je naar bed? En ik heb met je moeder afgesproken dat ze elke dag zou koken en ook zou proberen minder te drinken. Houdt ze zich daar een beetje aan?

Roxane: Vraag het aan háár! Je komt toch zo graag langs?

Gerda: Je weet dat als ze...

Roxane: *(boos)* Ja, dat weet ik!! Dan ga ik naar een pleeggezin!!

Gerda: Dán.....vrees ik dat ik inderdaad niet anders kan dan....

Roxane: *(roept)* Noem je dat kinderbescherming! Kinderen bij hun moeder weghalen!!

Harm: Rustig nou, meisje. Zo ver komt het vast niet. Mevrouw Van Dormalen probeert je alleen maar te helpen. En jij kunt jezelf ook helpen. Jij gaat zo meteen met mij mee terug naar de klas en je biedt je excuses aan. En ik zal met meester Herbenis praten. Hij is de laatste tijd inderdaad wat kortaf. Daar heb je wel een beetje gelijk in.

Gerda: Ik kom snel weer op huisbezoek. Zeg dat maar tegen je moeder. Meneer Geensen, het was me een genoegen. *(geeft Harm een hand en gaat af)*

Harm: Ga nog maar even de gang op, dan kom ik er zo aan. Dan gaan we samen naar de klas. Werk je dan een beetje mee?

Roxane: *(boos)* Ik zal wel moeten.

Harm af. Roxane loopt 'de gang' op. Met een omweg komt ze bij Willem terecht. Ze blijft bij hem staan.

Roxane: Slijmbal!

Willem: Wie? Herbenis?

Roxane: Nee, jij!

Willem: Hoezo!

Roxane: *(doet Willem na)* Meneer, van op de gang zitten leer je toch niks?

Willem: Is toch ook zo?

Roxane: Braverik! Ik heb jouw hulp heus niet nodig!.....Zullen we naar buiten gaan? Sigaretje roken?

Willem: Naar buiten, oké. Maar een sigaret hoef ik niet. Vind ik smerig.

Roxane: *(schamper)* Alsof jij dat ooit al geprobeerd hebt. Ben je veel te braaf voor.

Willem: Mijn broer Jasper heeft me er wel eens een gegeven, maar ik vind er niks aan.

Roxane: Oh ja? Daar geloof ik niks van. Ik zal het wel eens aan hem vragen.

Willem: Ken jij Jasper dan?

Roxane: Die zie ik 's avonds altijd. We hebben een kluppie.

Willem: *(verbaasd)* Zit jij daar ook bij? Da's toch alleen voor groteren.

Roxane: Ik ben blijkbaar groot genoeg. Ik ben ook al bijna dertien.

Willem: Dat wil ik zien!

Roxane: Kom maar kijken vanavond. Als je durft.....Nou, kom mee. De frisse lucht in!

Beiden af. Joop en Saar op.

Saar: Dat verklaart een hoop. Eenoudergezin en een moeder aan de drank. Arm kind.

Joop: Hoho, niet te snel. Jij gaat ook maar af op wat je hoort. Wacht nou eerst maar eens.

Saar: Een kind heeft gewoon een vader nodig. Voor de broodnodige (*en dan lettergreep voor lettergreep*) ie-den-tie-fie-sie-taa-tsie. Zo. In een keer goed!

Joop: In een keer bijna goed dan. Maar je hebt misschien wel gelijk. Hopelijk krijgen we meer informatie.

Joop en Saar zetten het afdakje klaar waaronder straks de Drop-outs zitten. In het midden een brandende kaars. Ook de vuilnisbak wordt klaargezet. Als alles staat fade-out van de muziek.

SCÈNE 3 DE DROP-OUTS

De Drop-outs zitten rond een brandende kaars onder het afdakje van het schoolplein. Er staat ook een vuilnisbak met een los deksel. Danny heeft een gitaar, waarop hij (al of niet echt) meespeelt als ze zingen. Het is schemerig. Willem staat in een hoek het tafereel te begluren.

Diane: Lekker hangen in de schemer onder 't afdak van de school
zonder dat iemand ons steeds weer weg wil jagen
en ook niemand die ons toebijt: ratten horen in 't riool
geen agenten ook met hinderlijke vragen

Drop-outs: nergens anders is er plaats voor ons, wij zijn asociaal
krijg dus ook de kleding maar, jullie allemaal

Drop-outs: wij zijn de Drop-outs, wij leven aan de rand
wij zijn nergens welkom, in dit vertrutte land
wij zijn de Drop-outs, we horen nergens bij
we deugen van geen kanten, de Drop-outs, dat zijn wij!

Hicham: waarom denken zoveel mensen dat we criminelen zijn
wat we willen is een plekje om te hangen
maar de meeste mensen reageren met een hoop chagrijn
laat ons bezig en hou op met ons te stangen

Drop-outs: nergens anders is er plaats voor ons, wij zijn asociaal
krijg dus ook de kleding maar, jullie allemaal

Danny pakt kauwgum en gooit het papiertje op de grond.

Diane: Hé, Danny. Nou moet je natuurlijk je kauwgumpapiertje niet op de grond gaan liggen gooien.

Danny: Ach mens, dat ruim ik toch op als we weggaan.

Hicham: Als je dat dan ook maar doet. Meester Harm heeft die vuilnisbak niet voor niks neergezet.

Jasper: Precies. Hebben we eindelijk een plekje waar we mogen hangen, dan ga jij dat niet verpesten.

Danny: Oh, oh, wat zijn we braaf!

Diane: Wil je weer weggestuurd worden dan? In de boerderij mogen we ook al niet meer komen. Die is helemaal door de politie dichtgetimmerd. Hier mag het tenminste nog wel. En we hebben het ook gewoon zo afgesproken met Harm.

Roxanne: (*ontdekt Willem, die om het hoekje staat te gluren*) Hé, Willem! Kom er bij! Sigaretje?

Jasper: Niks daarvan! We kunnen hier geen kleuters gebruiken! Zeker geen kleuterbroertje! Weg jij!

Hicham: Ah, jongen! Relax! Laat die gast er even bij.

Diane: Nee! Straks komt Annemiek ook. Dat zijn toch geen Drop-outs!

Roxane: Willem is mijn vriend! Hij mag er best even bij.

Jasper: Vijf minuten dan. Je tijd gaat nu in! *(Willem komt er schoorvoetend bij)*

Diane: Dus jij bent het kleine broertje van Jasper? Sigaretje?

Jasper: Nee! Hij rookt niet en dat wil ik graag zo houden.

Danny: Jasper, de beschermheilige van kleine Willem. Ik ben ontroerd.

Jasper: Danny, zet nog eens in. *(Danny begint het lied weer te spelen)*

Jasper: **Lekker hangen in de schemer onder 't afdak van de school
niemand die ons niet vertrouwt of die ons weg wil jagen
niemand die ons hatelijk toebijt: ratten horen in 't riool
lekker geen agenten ook met hinderlijke vragen**

Diane: Stil eens! Er komt iemand uit de school!

Willem: Maar jullie mogen hier toch zitten van meester Harm?

Hicham: Harm is oké. Maar als het Herbenis is begint ie vast te zeuren. Da's wel zó'n etter.

Jasper: Vroeger schijnt ie wel aardig te zijn geweest. Mijn moeder heeft nog bij hem in de klas gezeten. Ze snapt niet dat ie nou zo chagrijnig is geworden.

Hicham: De eerste jaren hier op school waren inderdaad leuk. Maar Herbenis heeft alles verpest. Hij zei van die hatelijke dingen! Vooral tegen mij. Soms dacht ik wel eens: als ie zo doorgaat steek ik de hele tent in de fik!

Danny: *(tot Willem)* Zat jouw moeder nog bij hem in de klas? Is het al zo'n fossiel dan?

Willem: Over een paar jaar gaat ie met pensioen.

Hicham: *(roept heel hard)* Herbenis gaat naar het bejaardenhuis!! Hiep, hiep, hiep, hoera!!

Jasper: Hij komt deze kant op! Roxane, Willem, wegwezen!! In de bosjes!!

Roxane en Willem maken dat ze weggkomen. Langs de andere kant komt Herbenis op.

Herbenis: *(cynisch)* Goedenavond, dames en heren. Gezellig hier.

Jasper: Dag, meester. We oefenen voor ons bandje. We gaan binnenkort optreden.

Herbenis: Jij ook hier, Hicham? Ik dacht al. Die stem.....

Diane: Dat ging niet over u! Hij riep maar wat.

Herbenis: Dat zal wel! En nou wegwezen! En vlug wat!

Diane: Maar van meester Harm mogen we.....

Herbenis: Van mij dus niet! Wég, zeg ik! Ik pak mijn fiets en als ik zo terugkom is het hier leeg en opgeruimd.

Herbenis weer af. De kinderen ruimen wat op en slenteren mopperend weg. De kaars laten ze branden. Herbenis op met zijn fiets. Hij ziet dat de kaars nog brandt. Hij blaast hem uit en gooit hem in de vuilnisbak. Dan doet hij het deksel op de vuilnisbak en gaat af. Willem en Roxane weer op.

Roxane: Hij gaat vast klagen bij meester Harm. En dan zijn we deze plek ook kwijt. Stomme vent.

Willem: Ach welnee. Harm is toch de directeur? Die is de baas.

Roxane: Hicham had gelijk. Dat denk ik ook wel eens. De fik er in!

Willem: Nou, zeg! Doe niet zo achterlijk! Je gaat toch geen hele school in brand steken omdat je één meester haat!

Roxane: Natuurlijk niet. Ik denk het alleen maar. Dat heet FAN-TA-SIE, weet je wel! Ik dóe het toch niet! Maar het is gewoon lekker om er over te fantaseren

Koor: **Soms is het lekker om te fantaseren
in gedachten een compleet nieuwe wereld te creëren
zeker als de werkelijkheid zich niet zo laat drillen
en dingen niet zo gaan als je graag zou willen**

De rappers komen op.

Mega: want in je fantasie ben je altijd geweldig
in je fantasie ben jij de held
wordt jij door iedereen mateloos bewonderd
en heb je, als het nodig is, bakken met geld
Byte: maar in je fantasie kan j' ook grenzeloos kwaad zijn
in je fantasie neem je meedogenloos wraak
op iedereen die jou ten diepste heeft beledigd
en elke klap is dan ook meer dan raak
Cyber: want in je fantasie kun je iedereen krijgen
in je fantasie is de liefde zoet
je bent verliefd en het wordt nog wel spannend
maar uiteindelijk komt het allemaal goed
Zap: maar in je fantasie kun j' ook dingen vernielen
in je fantasie brand je alles plat
het lucht lekker op, je doet er niemand kwaad mee
en het heeft nog nooit consequenties gehad

Koor + rappers: Soms is het lekker om te fantaseren.....

De rappers gaan af.

Willem: Nou, tot morgen dan maar. Ik moet hier linksaf. Doe!

Roxane: Wacht. Loop je even met mij mee? Ik wil je thuis iets laten zien. Ik woon hier om de hoek.

Willem: Oh! Ik wist niet dat je hier in de buurt woonde. Leuk!

Roxane: Wat is daar leuk aan? En nog wat, ik wil niet dat je dat aan de anderen vertelt. Tussen ons, oké?

Ze arriveren bij de deur van Roxanes huis. Willem leest het naambordje.

Willem: Er staat Steenkamp. Jij heet toch Schouten?

Roxane: Hou jij nou maar je waffel. Dat snap je toch niet. Kom, we gaan naar binnen.

Ze steekt haar sleutel in het slot, maar dan gaat de deur open. Het hoofd van Roxanes moeder komt in beeld.

Jennie: *(klinkt aangeschoten en ziet er onverzorgd uit)* Ben je daar eindelijk! Waar bleef je nou!

Roxane: Mama! Ik wist niet dat je thuis was. Ik dacht dat je bij.....

Jennie: Nee, dat ging weer eens niet door. Is dat je nieuwe vriendje? Zeg luister eens. Halen jullie maar een paar.....hoe heten die dingen ook alweer.....een paar pizza's in de supermarkt. En als je dan toch gaat, neem ook twee flessen rooie wijn mee. De goedkoopste.

Ze haalt ergens een tientje vandaan en wil dat aan Roxane geven.

Roxane: Nee mama! Ik haal geen wijn. Je hebt al veel te veel op!

Jennie: *(agressief)* Wat! Jij snotneus. Dat maak ik zelf wel uit! *(ze pakt Roxane bij de arm en trekt haar naar binnen)* Dag jongetje, kom jij een andere keer maar spelen. Doe!

SCÈNE 4 ALWEER DE GANG OP

In deze scène wordt steeds duidelijker dat Roxane problemen thuis heeft maar zelf problemen op school geeft. Ze wordt nu bijna dagelijks de gang op gestuurd.

SCÈNE 5 WEG JULLIE!

- Diane:** Dus je was in slaap gevallen. Tijdens de les. En toen werd Herbenis pissig! Gaaf!
- Danny:** Wat is daar gaaf aan? Als jij je eigen moeder om half twaalf of zo naar bed moet brengen omdat die te dronken is om nog te lopen is dat volgens mij goed waardeloos. Dan sta je heus niet de volgende ochtend fris en fruitig in de spiegel te kijken.
- Roxane:** Wat weet jij nou daarvan!! Bemoei je met je eigen zaken!!
- Danny:** Ach mens, dat is toch duidelijk. Ik ben een keer bij jullie aan de deur geweest. Toen ze open deed rook je de alcohol zowat uit d'r oren komen. En hoe ze d'r uitzag!
- Jasper:** Doe maar niet, Danny. Roxane wil d'r niet over praten. En jij hebt makkelijk lullen, met je rijke pa.
- Danny:** Die geeft me tenminste een goeie gitaar. Goeie zet, pa!
- Jasper:** Zou meester Harm nog op school zijn? Ik wil hem een brief geven. Ik heb opgeschreven wat er gisteren is gebeurd. Met Herbenis en zo. Hopelijk hoeven we hier dan niet weg.
- Diane:** Wat goed van je.
- Hicham:** Harm? Die heb ik net weg zien gaan. Alleen de fiets van die zombie staat er nog.
- Diana:** Hou jij je dan maar koest. Anders jaagt ie ons weer weg.
- Danny:** Luister. Ik heb het. De ballade van de verzuurde zombie.
- Danny:** **Zeg ken je die zombie, die enge figuur
hij maakt met plezier ons het leven zuur
zodra hij een kind ziet dat geniet van het leven
wil hij het 't liefst een oplawaai geven
als er eentje gemeen is, dan is het Herbenis
zo vals als er geen is, zo vals is Herbenis**
- Zeg ken je die zombie, hij staat voor de klas
ik wist echt niet dat dat nog toegestaan was
het hele jaar is dus de sfeer naar de knoppen
ze zouden zo'n man in een hok moeten stoppen
als er eentje gemeen is.....**
- Jasper:** Goeie tekst, man! Dat wordt een hit. In ieder geval hier op school!

Herbenis komt plotseling op. Handen in de zij. De kinderen schrikken zich een ongeluk als hij opdoemt.

Herbenis: Dus we zijn d'r weer! Wat had ik nou gezegd! Moet ik soms de politie bellen!! Vooruit! Moeven! En laat ik jullie hier nooit meer zien!! En jij, jongedame! Twaalf jaar en al 's avonds laat op straat rondhangen! Ik denk dat de mevrouw van de Kinderbescherming hier helemaal niet blij mee zal zijn!

Roxane: Nee, meneer. Alsjeblieft. Niet tegen de Kinderbescherming zeggen!

Herbenis: Oh nee? En waarom dan wel niet?

De kinderen druipen af. Herbenis blaast de kaars uit, gooit die in de prullenbak, maar vergeet het deksel er op te doen. (of gooit het er zo slordig op dat het er weer afvalt) Tevreden gaat hij af. Het is even stil. Dan komen

Jasper en Hicham opgesloten.

Jasper: Issie weg?

Hicham: *(kijkt om het hoekje)* Ik zie zijn fiets niet meer.

Jasper: Mooi. Deze brief moet je in de brievenbus van de school gooien!

Hicham: Waarom ik?

Jasper: Jij valt minder op in het donker.

Hicham: Gaan we nou discrimineren?

Jasper: Ik doe niet aan rassendiscriminatie, maar wel aan kledingdiscriminatie. Sukkel!

Hicham: *(snapt het nu)* Oké. Ik offer me op voor de goede zaak. Zij die gaan sterven groeten u!

Hij sluipt weg.

Jasper: Ave Hicham! Wij zullen u gedenken!

Salueert en gaat de andere kant op. Weer even stilte. Alkemade en zijn vrouw Coby komen rondspiedend op, liefst met hondje (en dan het liefst een heel klein hondje). Maar zonder hondje is misschien wel zo rustig.

Alkemade: Zo, dat tuig is tenminste weg. Heel goed van die meester.

Coby: Nu kunnen wij tenminste weer ons avondrondje maken. Zonder overvallen te worden.

Alkemade: Wat je zegt. Vooral die buitenlander is volgens mij niet te vertrouwen.

Coby: En dat er ook meisjes bij zijn! Zeker voor de seks!

Alkemade: Reken maar. Die jeugd van tegenwoordig is er vroeg bij! Dat was vroeger wel anders!

Coby: En drugs. Ze zijn vast ook aan de drugs.

Alkemade: Oh ja, vast. Daar zal die buitenlander wel voor zorgen.

Coby: *(kijkt in de richting van waar Hicham naar toe is gegaan)* Kijk nou! Kijk nou wat ie doet!

Alkemade: Hij stopt iets in de brievenbus. Vast een bom!

Coby: Misschien gewoon.....een briefje?

Alkemade: Welja! Bagatelliseer de boel maar! We moeten de politie waarschuwen!

Coby: Cor, denk aan je bloeddruk! Het kan toch gewoon een briefje zijn. De politie ziet ons aankomen!

Alkemade: Kom, laten we wegwezen. Straks explodeert de boel!

Alkemade en Coby in paniek weg. Joop en Saar op.

Joop: En toen werd het stil. En het werd nacht.

Saar: En de mensen gingen slapen. Ieder in zijn eigen huis. *(pauze)*

Het geluid van vuur klinkt. Het wordt langzaam sterker. Hicham komt op op zijn fiets met krantentassen.

Joop: En om zes uur in de ochtend stond Hicham op om zijn krantenwijk te doen.

Saar: En toen hij langs de school fietste zag hij het. Hij kon zijn ogen niet geloven!

SCÈNE 6 MOOIE FIK, MAN!

Tegen de achterwand wordt de brandende school geprojecteerd. Dat kan met een digibord, een beamer of andere middelen. Ook met flikkerende lampen kan een mooi effect worden bereikt. Het mooist is natuurlijk als de zaal daarbij ook nog verduisterd kan worden. Hicham staat, met zijn fiets tussen zijn benen, naar het vuur te kijken. Dan smijt hij zijn fiets op de grond en begint tegen het publiek te roepen.

Hicham: Brand!! De school staat in brand! Bel de brandweer! Bel de politie!! De school fikt af!! Doe iets! Zien jullie dan niet dat de school in brand staat!

Vader, Moeder, Willem, Jeffrey en nog minstens vijf anderen (waaronder Jansen, Pieterse en Klaasen) komen op en gaan, met hun rug naar het publiek, al roepend en pratend naar de brand staan kijken Hicham voegt zich bij hen. Dat roepen en praten gaat door tot de muziek invalt. (dat praten en roepen moet goed geoefend worden! Geef de kinderen tekst)

De eerste keer zingen de kinderen die naar de brand staan te kijken. Dan komen er meer mensen bij, die ook de tweede keer meezingen. Tijdens het zingen draait ieder zich richting publiek, daarna weer richting brand.

Kijkers: De school staat in brand, kijk het eens fikken
't verzengende vuur als een gloeiende haard
het knettert, het knalt en de vlammen die likken
langs muren en daken en niets blijft gespaard
daar gaan onze boeken, daar gaan onze mappen
de tafels en stoelen, het bord aan de muur
het speelgoed, het knutselwerk, alles wat school is
wordt zwart en verschrompelt in 't loeiende vuur

Allemaal: De school staat in brand, kijk

Jansen, Pieterse en Klaasen spreken richting publiek. Ze maken zich dus los van de rest.

Jansen: Wow! Wat een mooie fik! Het lijkt wel het vreugdevuur op Oudjaar!

Pieterse: Doe niet zo stom. Weet je hoe erg dit is!!!

Klaasen: Sinds wanneer ben jij een rampentoerist!

Jansen: Stel je niet aan, man. Die kinderen hebben nu lekker een paar weken vrij. Lekker toch!!

Pieterse: Ja, maar ze zijn wel alles kwijt. Weet je hoe belangrijk school is voor kleine kinderen!!

Klaasen: Denk zelf maar eens terug aan je schooltijd. Aan je kleuterklas! Dan piep je wel anders!

Allemaal: Zo mooi om te zien, maar zo rot om te voelen
wel spectaculair maar ook vreselijk triest
en iedereen kijkt maar en niemand beseft nog
hoeveel iedereen uiteindelijk verliest *(inmiddels is ook Roxane opgekomen)*
de school staat in brand, moet ik lachen of huilen
de school staat in brand, waarom is dat niet fijn
de school staat in brand en is niet meer te redden
het leven zal nooit meer het zelfde zijn.

Tijdens de volgende dialoog en het daaropvolgende couplet worden achter de haag toeschouwers (dus onzichtbaar voor het publiek) een tafel en vier stoelen gereed gezet. Dit moet rustig en onopvallend gebeuren. Roxane neemt Willem mee naar voor op het speelvlak. Ze schreeuwt over de herrie heen:

Roxane: Mooie fik, man! Net goed voor die rotschool!!

Willem: Doe effe normaal! Vind jij dit echt mooi? Geniet jij hier van?

Roxane: Ja, natuurlijk!

Willem: Je bent gewoon niet goed wijs! Ik snap helemaal niks van jou!

Roxane: Ach wat, brave Hendrik! Pas maar op dat je niet moet huilen.

Met de neus in de lucht loopt Roxane weg (dit is het moment waarop Roxane 1 kan worden vervangen door Roxane 2), Willem kijkt haar verbijsterd na. Dan komen Alkemade en zijn vrouw Coby op.

Allemaal: Dat arme gebouw, er blijft niks meer van over
en morgen is 't hier een ruïne van as
wat smeulende resten, de stank niet te harden
en niets nog herinnert aan hoe het ooit was
de school staat in brand, moet ik lachen of huilen
de school staat in brand, waarom is dat niet fijn
de school staat in brand en is niet meer te redden
het leven zal nooit meer het zelfde zijn.

Alkemade: *(wijzend op Hicham)* Het is die Turk! Hij heeft het gedaan! *(de haag toeschouwers draait zich om, richting publiek, en volgt wat er gebeurt)* Ik heb het wel gezien! Wat deed je daar bij de brievenbus van de school!!! Zeg op!

Coby: Hij gooide iets naar binnen. Mijn man zei nog: 'een bom', maar ik wilde hem niet geloven! Had ie dus toch gelijk!!

Alkemade: Nou en of! Hij heeft de boel aangestoken!

Hicham: Niet waar! Ik gooide een briefje naar binnen. Voor meneer Harm!

Alkemade: Jaja, vertel dat maar aan de politie! *(Hicham rent weg)* Hier blijven, Turk!!

Tijdens het instrumentale einde gaat iedereen af, behalve Vader, Moeder, Willem en Jeffrey. De projectie van de brand gaat langzaam uit (verdwijnt in ieder geval).

Vader: Nou kinderen. We moesten maar weer eens naar binnen gaan. Het is midden in de nacht en dit gaat nog uren duren. Ik wist dat het een oud gebouw was maar dat het vuur zo snel om zich heen zou grijpen had ik niet verwacht.

Jeffrey: Dat er mensen zijn die hier lol aan beleven! Onvoorstelbaar!

Moeder: Misschien vinden ze het niet echt leuk maar zijn ze in de war en reageren ze daarom wat raar.

Jeffrey: Misschien heeft u wel gelijk, mevrouw van Beek. Ze gaan lachen van de zenuwen.

Willem: Maar er stonden er ook een paar die het echt geinig vonden.

Jasper komt op in pyjama.

Jasper: Wat is hier aan de hand? Mama, waarom is iedereen buiten? En wat doet Jeffrey hier?

Jeffrey: *(dramatisch)* De school staat in de fik! Hij brandt tot de grond toe af!

Vader: Hij heeft gelijk. De school van Willem en Jeffrey staat in lichte laaie. Daar blijft niks van over.

Moeder: Ongelooflijk dat jij daar doorheen slaapt. Heb je de brandweer dan niet gehoord? En het geloei van dat verschrikkelijke vuur?

Jasper: Brand? In onze ouwe school? Waarom gaan jullie dan niet kijken?

Vader: We hebben gekeken, maar het is niet leuk om te zien. We gaan weer naar binnen.

Jasper: BRAND!!!!!! BRAND!!!!!! BRAND!!!!!! *(begint rond te rennen)*

Jeffrey: Spuit elf in aantocht! Zullen ze blij mee zijn!

Moeder: Laten we dan nog maar even gaan kijken. De brandweer is bezig. Slapen doen we toch niet meer.

Track 30 (8)

Rap A3

Ze gaan allemaal pratend af. De rappers komen op.

SCÈNE 7 DE EERSTE VERDACHTEN

Dat de school uit zichzelf is afgebrand gelooft natuurlijk niemand. Er moet opzet in het spel zijn! Maar wie heeft er baat bij een afgebrande school? Wie zijn verdacht Herbenis? De Drop-outs? Roxane? Trouwens, waar is Roxane?

SCÈNE 8 WAT NU?

Alle kinderen, juf Sjaan en meester Harm zijn in het Dorpshuis. Harm staat rechts op een verhoging, de anderen staan links naar hem toegekeerd en luisteren.

Mr. Harm: Beste allemaal. Welkom in het Dorpshuis. Inmiddels weten jullie het allemaal: onze school is weg. We zijn natuurlijk heel verdrietig over wat er in de nacht van vrijdag op zaterdag is gebeurd. Niet alleen is ons gezellige gebouw verdwenen, maar ook heel veel spullen. Boeken, meubeltjes, apparatuur, maar, wat eigenlijk nog veel erger is, heel veel spulletjes van jullie zelf. En die komen nooit meer terug. Ook jullie ouders zijn natuurlijk bedroefd. Veel van hen hebben zelf nog hier op school gezeten. En ook voor alle meesters en juffen is het heel triest. De meesten werken hier al jaren. We zullen onze school nooit vergeten. Verder wil ik nog iets zeggen over de oorzaak van de brand. Ik weet dat er van alles wordt verteld, maar voorlopig weten we echt niks met zekerheid. De politie is nog met onderzoek bezig. Ik wil jullie dan ook met klem vragen niemand te beschuldigen. De kans is groot dat we daar later spijt van krijgen.

Yuen Han: Meester, wat gebeurt er nou met ons? Waar gaan we heen?

Farida: We moeten toch niet naar de Springplank, hè?

Mr. Harm: Dat willen jullie natuurlijk allemaal graag weten. Dat snap ik. Nou luister. De onderbouw kan inderdaad terecht in een paar leegstaande lokalen van de Springplank. Daar zijn we erg dankbaar voor. Groep vijf en zes krijgen allebei een zaaltje van de bibliotheek, groep zeven kan in het gemeentehuis terecht. En groep acht.....groep acht moet nog een afscheidsmusical instuderen en mag dus hier, op het toneel van het Dorpshuis. *(alle kinderen juichen)*

Mr. Harm: Maar het duurt nog wel een paar dagen voordat alles is voorbereid. Dus jullie krijgen een korte brandvakantie. *(alle kinderen juichen weer)*

De kinderen lopen naar voren. Harm en Sjaan achteraan nog even (stil) staan praten)

Annemiek: Onze klas mag hier op het toneel! Lekker heel de dag toneel spelen!

Jeffrey: Met Herbenis zeker! Die heeft een bloedhekel aan toneel!

Mitchell: Terwijl hij het zelf in een horrorfilm toch goed zou doen!

Max: Waar wás onze eigen monster van Frankenstein trouwens? Ik heb hem helemaal niet gezien.

Yuen Han: Ik ook niet. Hij was er echt niet. En juf Sjaan was er wel! Raar.

Denise: En Roxane? Die heb ik ook niet gezien.

Mitchell: Zie je wel! Die heeft iets met de brand te maken! Ik zei het toch!

Farida: Ik vind het wel raar dat Roxane er niet is. Ze weet het toch? Van de brand bedoel ik.

Jeffrey: Wie weet waar ze woont? Dan gaan we er even langs. We hebben toch vrij voorlopig.

Max: Vergeet het maar. Ik heb wel eens gevraagd of ik met haar mee naar huis mocht. Nou, ze keek me aan alsof er wormen uit mijn neus kwamen. Volgens mij is er nog nooit iemand daar geweest.

Denise: Willem. Weet jij waar ze woont. Jij hebt wel contact met haar, toch?

Willem: Eh.....waar Roxane woont? Nee. Geen idee.

Annemiek: Maakt ook niet uit. Voorlopig hebben we even vakantie. Wie gaat er mee het dorp in?

Track 33 (9) Hier sta ik dan (plus twee keer bellen)

Willem: Hier sta ik dan
ik durf bijna niet aan te bellen
ik weet niet wie er opendoet en wat ik dan moet doen
ik vind het eng
ze kunnen me nog meer vertellen
ik ga daar niet naar binnen, al kreeg ik een miljoen

want andermans ellende is niet fijn om naar te kijken
en zeker niet als het een meisje als Roxane betreft
want dat ik op haar ben, ja, daar begint het op te lijken
en het is best wel raar dat ik dat nu pas beseft

Hier sta ik dan
ik durf bijna niet aan te bellen
maar ik wil weten waar ze is en wat ze heeft gedaan
ik vind het eng
ze kunnen me nog meer vertellen
maar ik ben zeker niet van plan om nu nog weg te gaan

ik wil zien te voorkomen dat Roxane nog verder afglijdt
ze mag niet naar een pleeggezin of naar een internaat
ik wil dat ze tot 't einde van het jaar gewoon bij ons op school blijft
ik wil dat het een keertje goed met haar gaat

Willem belt aan. Er wordt niet opengedaan. Hij wacht even (10 seconden. Oefenen in de timing!) en probeert het nog een keer (drukt nu twee keer) . Dan klinkt er vanachter de deur een stem. Jennie praat een beetje aangeschoten (overdrijf het niet!)

Jennie: Stil maar..... ik kom al. Ben jij het?

Er wordt met aan de deur gerommeld. Dan gaat die open. Het warrige hoofd van Jennie verschijnt.

Jennie: Dag, jongeman. Wat verschaft mij de eer.....Wacht eens, jou ken ik toch?

Willem: Dag, mevrouw. Is Roxane thuis?

Jennie: Roxane? Kom even binnen, kereltje.

Willem: (bang) Nou, eh, liever niet. Ik bedoel.....

Jennie: Kom nou maar gewoon binnen. Ik bijt niet.

Willem: Ja maar, ik moet nog boodschappen doen en ik moet.....

Ze trekt Willem door de deur naar binnen. Daarna loopt ze met hem 'de kamer in'. Ze wankelt licht.

Jennie: We gaan niet zielig lopen doen, jongen. Nergens voor nodig. Ik wil alleen maar weten waar Roxane is.

Willem: Is ze weg?

Jennie: Je zit me toch niet te belazeren, hè jochie? Jij weet best dat ze weg is!

Willem: Echt niet, mevrouw. Ik kwam juist langs omdat ik dacht dat ze hier zou zijn.

Jennie: Nee dus. Ik heb geen idee waar ze is. Nou, ga maar even zitten dan. Iets drinken? Cola? Komt voor mekaar. Eén cola voor.....Roxanes vriendje.

Ze haalt ergens een glas cola vandaan en een glas 'wijn' voor zichzelf. Ze gaan aan tafel zitten

Jennie: Zelf neem ik driivensap. Hahaha. Maar goed. Roxane dus. Da's niet zo best allemaal. Luister. Roxane en ik hebben vrijdagavond....was het vrijdagavond?....ja.....toen hebben we.....ruzie gehad. Dat hebben we wel vaker natuurlijk maar vrijdag ging het een ...eh.....beetje mis. Ik heb haar een klap gegeven. Ik heb..... mijn dochter geslagen. Wat ben ik af en toe toch ook een bitch. Ik heb er zó'n spijt van! Maar goed! Toen is ze dus weggelopen. Nou doet ze dat wel vaker, maar geen drie dagen lang. Ze is al drie hele dagen weg! Was ze vandaag op school?

Willem: Nee, maar dat kon ook niet want de school is afgebrand.

Jennie: Ga weg! Je kletst!

Willem: Nee, echt. Vrijdagavond is de hele school tot de grond toe afgebrand. Kijk maar in de krant.

Jennie: Roxane weg.....de school in brand.....denk jij.....? Néééé, dat doet Roxane niet. Ze haatte school wel, maar in de fik steken?.....Nee. Een ruit ingooien, oké, maar.....

Willem: Een ruit ingooien?

Jennie: Op haar vorige school...of was het die dáárvoor.....maar goed, daar was een juf die haar de hele tijd treiterde. Toen heeft ze een grote ruit ingegooid. Uiteraard werd ze van school getrapt en toen konden we dus weer verhuizen. Ach, dat moesten we toch al, want haar vader had ons adres ontdekt.

Willem: Haar vader? Adres ontdekt?

Jennie: Jij bent een nieuwsgierig kereltje. Maar goed, ik zal alles vertellen.....Toen Roxane vijf was is haar vader er....eh.....tussenuit genaaid. De rotzak. Toen heb ik gezworen dat hij haar nooit meer zou zien. Afijn. Jaren niks meer gehoord maar een paar jaar geleden staat ie ineens weer voor de deur. De lamstraat. Hij herkende haar nauwelijks. Zijn we dus naar de andere kant van het land gevlucht. Nieuw geheim adres. Twee jaar later staat ie wéér voor de deur! Wij wéér verhuizen. En daarna nóg een keer. Maar nu wonen we dan hier. Hier zitten we goed. Hij komt vast nooit op het idee om in zo'n dom dorp als dit te gaan lopen zoeken, hahaha!

Willem: En Roxane? Wil die haar vader écht nooit meer zien?

Jennie: Wat krijgen we nou! Je lijkt dat mens van de Kinderbescherming wel! Die zeurt ook altijd. Dat een kind recht heeft om blabla..... Schei nou toch uit! Nee! Roxane wil haar vader NIET ZIEN. Dat zal ik toch zeker wel weten! Kras nou maar op! Je weet al veel te veel! Kom! Wegwezen jij!

Willem staat geschrokken op en wil weglopen.

Jennie: Sorry. Daar ga ik weer. Sorry Willem. Sorry! Jij kunt er ook niks aan doen. Je bent een aardige knul. Roxane had gelijk. Jij bent wel oké. Let maar niet op mij. Ik drink te veel. Dat zou ik niet moeten doen. Zeg, als je haar ziet, zeg dan dat ze naar huis moet komen.

Willem: Dat zal ik doen, mevrouw. Het komt vast wel goed. Ik vind haar wel. Denk ik.

Willem en Jennie af (dit is het moment waarop Willem 1 kan worden vervangen door Willem 2). De tafel en de stoelen en de zoi gaan weg. De deur wordt omgedraaid en is nu een verweerde schuurdeur. Er worden wat balen hooi en wat kleren, chipszakken, colaflessen enz. aan toegevoegd: de schuilplaats van Roxane.

Koor: Soms is het lekker om te fantaseren
in gedachten een compleet nieuwe wereld te creëren
zeker als de werkelijkheid zich niet zo laat drillen
en dingen niet zo gaan als je graag zou willen
Mega: maar Willem fantaseert niet, hij gaat over tot daden
herinnert zich iets van een dag of vier terug
Cyber: dus waar Roxane zit, is niet moeilijk te raden
ze is naar die leegstaande boerderij gevlucht
Byte: Willem besluit om haar daar op te zoeken
en haar te overtuigen weer naar huis te gaan
Zap: hij loopt het risico dat ze hem zal vervloeken
of erger nog, in elkaar zal slaan

SCÈNE 10 GEVONDEN

Willem komt op op de fiets, stapt af en zet de fiets neer. Hij loopt naar de deur.

Willem: Hallo!! Roxane! Ben je daar? Ik ben het. Willem!.....Hallo!! Roxane!

Achter Willem komt Roxane aangeslopen. Ze heeft een flinke stok in haar hand, klaar om mee te slaan. Willem probeert nu de deur open te duwen. Dat lukt. Voorzichtig gaat hij 'naar binnen'. Roxane sluip achter hem aan en roept ineens:

Roxane: Zoek je iets? *(Willem draait zich om)* Ho! Staan blijven. Ben je alleen?

Willem: Dat zie je toch!

Roxane: Hoe heb je me gevonden? Hoe wist jij dat ik hier zat?

Willem: Dat vertel ik pas als je normaal doet! *(Roxane laat de stok zakken en gooit hem in een hoek)*

Roxane: Ga zitten. Cola?

Willem gaat op de strobaal zitten. Roxane raapt een colafles van de grond en een kartonnen bekertje. Ze schenkt cola voor Willem in. Roxane komt naast Willem zitten. Die ruikt dat Roxane nogal stinkt en schuift een eindje bij haar vandaan. Roxane merkt dat.

Roxane: Ja sorry, ik stink. Dat is een nadeel van dit vakantiehuisje. Geen water. Ik kan me niet wassen.

Willem: Geeft niet. Ik moet van je moeder zeggen dat je thuis moet komen.

Roxane: *(wantrouwend, half agressief)* Mijn moeder?? Wat moet jij bij mijn moeder!!!

Willem: Jou zoeken. En toen heeft ze me naar binnen gesleurd. En alles verteld. Ook dat van je vader.

Roxane: Heeft ze de politie gewaarschuwd?

Willem: Nee, want ze is bang dat jij dan uit huis geplaatst wordt.

Roxane: Mooi.....Is ze erg ongerust?

Willem: Wat dacht je! Natuurlijk. Je bent al drie dagen spoorloos! Ze was echt verdrietig. Ze huilde. En ze drinkt de hele tijd wijn. Je moet gewoon naar huis gaan!

Roxane: *(staat boos op)* Waar bemoei jij je eigenlijk mee, Willen van Beek! Rot op!

Willem: *(ook boos nu, staat ook op)* Waar ik me mee bemoei? Met de puinhoop die jij van je leven maakt! Jij en je moeder zijn allebei even erg! Jullie vertellen mij van alles en nog wat en ik mag luisteren. Ik krijg een hoop ellende over me heen gestort maar als ik dan eens iets zeg dat jullie niet bevalt mag ik oprotten!! En jullie stinken allebei!! Je moeder naar drank en jij naar.....naar zweetoksels!

Roxane: *(woedend)* Opdonderen zeg ik! Nu! *(ze pakt de stok en komt dreigend op Willem af)*

Willem: *(pakt de colafles als knots)* Kom maar op als je durft!

Roxane: *(staat even besluiteloos. Vraagt dan breekbaar:)* Willem, ga asjeblieft weg.

Nu laat Roxane zich moedeloos op de strobaal zakken en begint te huilen. Willem staat onhandig toe te kijken. dan gaat hij naast haar zitten en slaat een arm om haar heen. Roxane huilt nog even door en stopt dan.

Roxane: Het is al over. *(ze zitten even zwijgend voor zich uit te kijken)*

Roxane: Zou jij het erg vinden om geen vader te hebben?

Willem: Maar jij hebt toch een vader?

Roxane: Nee.

Willem: Jawel. Maar je mag hem niet zien van je moeder.

Roxane: Het is een lamstraal. Mijn moeder zegt dat hij geen vader voor me wil zijn. Zij haat hem.

Willem: Zij haat hem. Maar jij kent hem niet eens. Zou je hem wel willen zien?

Roxane: Zeg. Wat is dit? Een verhoor? Zeg maar tegen mijn moeder dat ik naar huis kom. Ik had gehoopt dat ze van angst zou stoppen met drinken als ik weg zou lopen. Maar het maakt dus niks uit.

Willem: Het wordt alleen maar erger, denk ik.

Roxane: Dan moet ze naar een kliniek. Dat zei de vrouw van de kindbescherming. Zeker een half jaar. En dan moet ik dus naar een tehuis of naar een stom pleeggezin. En dat wil ik dus niet.

Willem: Nee, wie wil dat nou wél?

Ze zwijgen weer even.

Roxane: Zeg Willempie. Ik heb best honger inmiddels. Alleen chips is toch niet alles. Kun jij me wat brood en beleg brengen? En een pak melk?

Willem: En een fles water, zeep, een handdoek en tandpasta.

Roxane: Ja, ik stink. Nou weten we het wel. Maar wel een goed idee. Dus.....als je dat zou willen doen?

Willem: Komt in orde.

Roxane: Jij bent tenminste een vriend. *(geeft de verbijsterde Willem een zoen)*

Willem: Nou moe. Bij jou is het schelden of zoenen. Zit daar nog iets tussenin?

Roxane: *(lachend)* Ga nou maar want ik ga met de minuut harder stinken.

De solo's worden door twee kinderen vanaf de zijkant gezongen. Ze zijn wel zichtbaar voor het publiek. Willem en Roxane zitten elkaar verlegen aan te kijken. Het koor komt al zingend de coulissen uit en neemt het speelveld in beslag. (Tip: In de erg lange laatste zin kort ademhalen voor 'altijd rake')

Solo:: **Schelden of zoenen** **strelen of meppen**
 hoe laat je merken **hoe je je voelt**

Solo: **lachen of huilen** **fluisteren of schreeuwen**
 hoe laat je weten **wat je bedoelt**

Koor: **'t is vaak nogal ingewikkeld hoe je 't zegt of wat je doet**
 iemand laten merken dat je 'm aardig vindt vraagt best wel moed
 't wordt zo snel verkeerd begrepen als je zegt: ik vind je leuk
 maar hoe moet je 't anders zeggen
 't valt bijna niet uit te leggen
 was er maar een algemene, nooit voor schutte, goed gekozen, altijd rake, effectieve
 toverspreuk

'k ben toch echt niet zo verlegen, 'k heb zelfs best een grote mond
't is ook lang geleden dat ik met mijn bek vol tanden stond
meestal als ik uit de hoek kom liggen mensen in een deuk
maar nu ik iets liefs wil zeggen
weet ik het niet uit te leggen
was er maar een algemene, nooit voor schutte, goed gekozen, altijd rake, effectieve
toverspreuk

kon ik het gestuntel en gehakkel nou maar overslaan
dan zou alles wat daarna komt ietsje meer vanzelf gaan

Koor af. Willem gaat af. Roxane gaat wat opruimen. Wat later komen de agenten Bormans en De Reu op.

Bormans: Roxane Schouten? Zou je zo vriendelijk en verstandig willen zijn om met ons mee te komen?

De Reu: Je zou jezelf en ons daarmee een hoop overbodige ellende kunnen besparen.

Roxane: (*brutaal*) Mooi niet. Em waag het niet aan me te zitten. Dan klaag ik jullie aan wegens viezigheid.

Bormans: Dat is nou jammer. Moeten we toch onze spierkracht gebruiken.

De Reu: Heel jammer. Maar niks aan te doen. Kom maar, meisje. We zullen je geen pijn doen.

De agenten pakken de tegenstribbelende Roxane beet en voeren haar af. Roxane scheldt en tiert. Het is aan u om te bepalen hoever ze daarin mag gaan.

SCÈNE 11 DE DROP-OUTS ZIJN BOOS

De Drop-outs worden verhoord op het politiebureau. Dat is niet prettig. Ze bezweren onschuldig te zijn. Jasper praat helaas zijn mond voorbij over de boerderij. Nu weet de politie dus waar Roxane wel eens zou kunnen zitten!

SCÈNE 12 BIJ WILLEM THUIS

Vader: Willem, het is goed dat je alles hebt verteld. En het is echt geen verraad, geloof me.

Moeder: Je kunt wel aan Roxane beloven dat je alles geheim houdt maar daardoor worden de problemen alleen maar groter.

Jasper: En dat ze nu opgepakt is is niet jouw schuld maar de mijne. Ik heb bij de politie mijn mond voorbij gepraat over de boerderij. Stom.

Vader: Omdat ik in de ouderraad zit wist ik al wel het een en ander van de problemen van Roxanes moeder. Maar nu jij hebt gezien hoe erg het in werkelijkheid is denk ik dat er iets moet gebeuren.

Moeder: Als Roxanes moeder zich echt wil laten behandelen zijn we al een stuk verder.

Willem: Maar dan moet Roxane naar een kindertehuis of een pleeggezin. Dat doet ze nooit! Dan loopt ze acuut weg. Zeker weten!

Jasper: Daar kun je gif op innemen. Die meid is niet te houden als het niet gaat zoals zij wil.

Moeder: Misschien wil ze een tijdje hier komen logeren?

Willem: (*met grote ogen van verbazing*) Hier? Bij ons in huis bedoel je?

Moeder: Ja. Als ze dat zou willen tenminste.

Willem: Maar waarom doen jullie dat?

Vader: Omdat meester Harm zei dat Roxane een aardige meid is die rust nodig heeft. En omdat ik het idee heb dat jij haar ook graag zou willen helpen. Ik heb het er met meester Harm al over gehad. Hij ziet het wel zitten.

Moeder: We gaan natuurlijk eerst met Roxane praten en afspraken maken. Ook zij zal zich hier aan de regels moeten houden.

Jasper: Regels? Zijn hier regels dan?

Vader: Dat weet jij maar al te goed, Jasper van Beek. Of zal ik ze nog even met je doornemen?

Jasper: Nee, alsjeblijft, geen preek! Maar denken jullie echt dat jullie Roxane aankunnen?

Willem: Ze rookt al.

Jasper: Pure stoerdoenerij. Maar wat wil je, met een alcoholistische moeder en een verdwenen vader.

Moeder: We zullen wel zien. Eerst maar eens afwachten of haar moeder geholpen wil worden. Dat zou al een mooie eerste stap zijn. Misschien moeten jullie morgen maar eens bij haar langsgaan. Kijken of ze al thuis is. En gewoon, als vrienden. Een beetje steun kan ze echt wel gebruiken.

Buurvrouw komt op en begint te praten. Jasper en Willem gaan bij haar staan. Vader en moeder ruimen de meubels vast op. Halverwege haken ook Jasper en Willem af en gaan weg. Aan het eind wordt Buurvrouw door Joop en Saar met zachte hand afgevoerd, terwijl ze gewoon doorpraat.

Buurvrouw: Zoeken jullie mevrouw Steenkamp en haar dochter? Die zijn vanmorgen vertrokken. Ze hebben niet gezegd waarheen, maar wel dat ze voorlopig niet zullen terugkomen. Ik zorg altijd voor de post als ze er niet zijn, zie je. En ik geef de rat van Roxane te eten.....Ja, ze heeft een tamme rat. In het begin vond ik het ook eng, maar het is een schatje. Trouwens, dat meisje ook. Het is toch wat als je zo'n moeder hebt! Maar dat arme mens kan er ook niks aan doen. Ze heeft een hoop verdriet meegemaakt. Vent weggelopen, probleemkind, dat soort ellende. Net als ik trouwens. Vorig jaar is mijn man overleden. Gewoon van de ene dag op de andere. Zelf heb ik ook klachten maar de dokter zegt dat het wel meevalt. Die man weet niet hoeveel vocht ik op een dag verlies. Maar ik klaag niet, oh nee. Ik loop dan wel slecht en mijn kinderen wonen ver weg, maar ik klaag niet. *(Joop en Saar grijpen in)* Ze komen bijna nooit langs, die kinderen van me. Gelukkig doet Roxane af en toe boodschappen voor me want anders zou ik niet weten hoe ik in het leven zou moeten.....

SCÈNE 13 DE TONEELSCHOOL

Juf Sjaan staat nu voor de klas omdat Herbenis er niet is. Ze vertelt dat er een actie bedacht moet worden om straks, in de nieuw te bouwen school, ook de extra dingen weer aan te kunnen schaffen. Er is een lied over al die extra's die ze niet willen missen.

SCÈNE 14 EEN PLEEGGEZIN

Het gezin zit weer aan tafel.

Moeder: En, Willem. Ben je nerveus?

Jasper: Vast wel. Volgens mij vind Willempie het allemaal erg spannend. Een leuk grietje in huis!

Willem: Heus niet! Maar het is wel raar. Het voelt net of ze mijn zusje wordt.

Vader: Laten we nou eerst maar eens afwachten. Misschien klikt het helemaal niet.

Moeder: Daar zal je d'r hebben.

Ze staat op en laat het bezoek binnen. Roxane, Gerda en Jennie komen op. Roxane stelt zich keurig voor.

Roxane: Dag mevrouw van Beek. Ik ben Roxane. Dag meneer van Beek. Aangenaam kennis te maken.

Daarna geeft ze de verbaasde Willen en Jasper een hand. Intussen stelt ook Jennie zich voor.

Roxane: Kijk nou maar niet zo gek. Dit moest van Gerda. Om een goeie eerste indruk te maken.

Gerda: En om te laten zien dat je het heus wel kunt.

Jennie: Natuurlijk kan ze dat. Ik heb haar echt wel opgevoed.

Roxane gaat even af om haar rat in kooi op te halen.

Moeder: *(geschrokken)* En wat is dat? Dat lijkt wel een rat.

Jennie: Dat is ook een rat. Maar het is een schatje. Roxane kan echt niet zonder hem.

Jasper: Gaaf! Een rat. Hoe heet ie?

Roxane: Hij heeft een geheime naam. Alleen ik weet hoe hij heet.

Moeder: Een rat met een geheime naam. Hou die voorlopig maar in zijn kooi!

Gerda: Willem en Jasper, als jullie Roxane even het huis laten zien en haar toekomstige kamer, dan kunnen wij nog even een en ander doorspreken.

Willem, Jasper en Roxane gaan af. De 'volwassenen' gaan aan tafel zitten.

Jennie: Ik vind het echt helemaal tof dat Roxane een tijdje bij jullie kan zijn. Willem is een goeie jongen dus moeten jullie ook wel goeie mensen zijn.

Gerda: Maar Jennie, het begint er allemaal mee dat jij je wil laten helpen. Dat is een groot compliment waard!

Jennie: Ik heb mezelf heel lang wijsgemaakt dat ik geen alcoholist ben. Maar toen Roxane was weggelopen ben ik me echt een ongeluk geschrokken. Nu weet ik dat er iets moet gebeuren. Bij familie kan ze niet terecht. Die weten niet beter dan dat ze onhandelbaar is.

Moeder: Maak je geen zorgen. Wij zijn wel wat gewend.

Jennie: Ze mist een vader. Dat is wel duidelijk.

Moeder: Maar die heeft ze toch?

Jennie: Die lapzwans? Die ziet ze nooit meer. En dat wil ik zo houden! Beloof me dat je hem niet binnenlaat als ie voor de deur staat!

Gerda: Zorg jij nou eerst maar eens voor jezelf. Roxane zit hier goed en de rest zien we later wel.

Vader: Als de jongelui zo dadelijk weer beneden zijn nemen we de huisregels door en maken we goede en duidelijke afspraken met Roxane. En dan gaat het allemaal best lukken.

Moeder: Het lijkt me een lieve meid.

Gerda: Dat is het ook.

Jennie: Zeker weten!

De rappers komen op. Tijdens de rap verdwijnt de woonkamer gaat iedereen af.

Zap: En zo komt Roxane dus bij Willem te wonen
en telt het gezin ineens vijf personen

Byte: eerst is ze een klasgenoot met rare kuren
waarbij iedereen denkt: hoe lang moet dit nog duren

Cyber: ze rookt en ze drinkt en wie weet wat nog meer
en gaat als het tegenzit razend tekeer

Mega: maar nu moet ze zich ineens goed gaan gedragen
een experiment met weinig kans van slagen

SCÈNE 15 WAT IS ER MET HERBENIS GEBEURD?

Meester Herbenis is terug. En hij is enorm veranderd!! Hij vertelt eerlijk waarom hij de laatste jaren verzuurd geraakt was. De sfeer in de klas wordt eindelijk goed!

SCÈNE 16 ALEXANDER

Roxane zit met de rattenkooi op schoot naast Willem.

Willem: Dus jouw rat heet Alexander. Maar waarom is dat nou zo geheim?

- Roxane:** Dat ga ik jou niet aan je neus hangen. Dat je zijn naam nu weet is voorlopig wel weer genoeg.
- Willem:** Alexander. Wel een mooie naam.
- Roxane:** Weet je, ik ben nog nooit zo lang achter elkaar zo braaf geweest.
- Willem:** Volgens mij kost je dat helemaal geen moeite.
- Roxane:** Ik denk dat dat komt omdat het hier normaal is. Hier klopt alles.
- Willem:** Het gaat trouwens ook goed met je moeder. Ze komt misschien volgende week op bezoek.
- Roxane:** Weet ik.
- Willem:** Misschien mag ze over een paar weken al weer naar huis.
- Roxane:** *(met stemverheffing)* Weet ik! En dan mag ik ook weer naar huis! Leuk!! En dan? Dan gaat ze weer schelden op mijn vader. Jij en Jasper zitten lekker hier mét een moeder en mét een vader! Maar ik?
- Willem:** *(na een korte pauze)*Je moeder heeft met je vader gepraat.
- Roxane:** *(ontzet)* Wat? Wat weet jij dat ik niet weet!! Vertel op!
- Willem:** Oh, wat stom! Wat stom! Ik mocht het niet zeggen. Maar nou doe ik het toch.....
Die vrouw van de Kinderbescherming heeft het tegen mijn ouders gezegd.
- Roxane:** Wees maar niet bang. Ik ga heus niet weer kwaad worden. Maar dat er allerlei dingen buiten mij om worden bekonkeld bevalt me dus niks. Vertel op, wat is er gezegd? Hebben ze elkaar gezien?
- Willem:** Misschien moet je zelf je moeder bellen. Zeg maar dat je het weet. Van je vader.
- Roxane:** *(enthousiast)* Misschien mag ik hem dan ook zien! Ik wil hem zien! Sinds ik hier woon fantaseer ik de hele tijd over hoe het is om gewoon twee ouders te hebben.

Roxane gaat bellen. Loopt heen en weer achter de rappers.

- Koor:** **Soms is het lekker om te fantaseren
in gedachten een compleet nieuwe wereld te creëren
zeker als de werkelijkheid zich niet zo laat drillen
en dingen niet zo gaan als je graag zou willen** *(rappers op)*
- Mega:** **Maar nu is er een kans dat het echt gaat gebeuren
dat Roxane haar vader eindelijk ontmoet**
- Cyber:** **en dat misschien haar moeder nou eens stopt met zeuren
en niet meer zo onuitstaanbaar moeilijk doet**
- Byte:** **dus Roxane belt haar op; er gebeurt een wonder
ze mag haar vader bellen en dat doet ze dan ook snel**
- Zap:** **ze gaat hem ontmoeten zonder verder gedonder
als er iemand gelukkig is is Roxane het wel**

Inmiddels zijn Vader, Moeder en Jasper opgekomen. De rappers blijven op het toneel.

- Roxane:** *(door het dollé heen)* Ik heb hem gebeld!! Het mocht van mijn moeder! Hij heeft een mooie stem! Ik denk dat het een stuk van een vader is. En hij komt op bezoek! Met zijn motor!! Hij heeft een motor!
- Roxane:** *(tijdens het motorgeluid)* Stil eens! Dat is hem! Hoor je dat! Hij komt er nu al aan! *(als de motor stopt)* Ja, hij stopt hier. Dat moet hem zijn!!!

Dan wordt er gebeld.

- Moeder:** Doe jij maar open, Roxane. Het is tenslotte jouw vader.

Roxane gaat zenuwachtig af. De anderen blijven een beetje onhandig achter.

- Moeder:** Spannend hoor.

Vader: Als het nou maar niet tegenvalt.

Moeder: Het is wat voor zo'n kind. Na al die jaren je vader weer zien.

Dan valt het even stil.Roxane komt op met Alexander in haar kielzog.

Alexander: Goedemiddag. Ik ben Alexander Schouten. Ik ben dus de vader van dit prachtige meisje. En ik ben ontzettend blij dat ik haar weer zie.

Vader: Alexander. Welkom. Wij zijn de tijdelijke opvangouders van Roxane.

Alexander: Ik heb het gehoord. Ik ben blij dat jullie mijn lieve dochter zo goed opvangen.

Willem: *(moet lachen)* Heet u echt Alexander?

Alexander: Ja. Alexander. Vind je dat een grappige naam?

Willem: U heet hetzelfde als de rat van Roxane.

Alexander: Is dat zo? Wat leuk! Is dat jouw rat, Roxane? En hij heet Alexander?

Roxane: *(verlegen)* Het was zijn geheime naam. Niemand wist het.

Alexander: Ik snap het. Je was natuurlijk bang dat je moeder dan boos zou worden. Maar dat is nu niet meer nodig. Het gaat goed met Jennie en ze heeft al weken geen alcohol meer aangeraakt. Ze is ook niet meer zo boos de hele tijd. We hebben zelfs afgesproken dat ik jou regelmatig mag opzoeken. En ik ga jouw moeder elke week geld geven. Voor jou. Dat hoort normaal ook zo maar Jennie heeft het nooit van me willen aannemen. Voor haar had ik het voorgoed verpest. En ze is nooit zo goed geweest in ruzies oplossen. Gelukkig krijgen we nu een nieuwe kans.

Jeffrey komt op. Moeder gaat af om taart te halen.

Jeffrey: *(enthousiast)* Van wie is die gave motor buiten?

Alexander: Die is van mij.

Roxane: *(trots)* Dit is mijn vader. Hij heet Alexander.

Jeffrey: Wow! Een vader met een echte Harley-Davidson!! Die wil ik ook wel!

Alexander: Helaas jongen. Ik ben al bezet. Maar heb je misschien zin in een ritje?

Jeffrey: Zeker weten!

Vader: Maar dan mag Roxane als eerste. Alexander is tenslotte háár vader.

Moeder: *(komt op met een enorme taart)* Prima, maar dan wel na de taart. Ik heb voor de gelegenheid allerlei lekkers in huis gehaald. We maken er een feestje van!

Jeffrey: Hoera! Een feest ter ere van de Vader van Roxane en zijn Harley-Davidson!

De andere leerlingen van de klas en Herbenis komen op.

Max: En ter ere van meester Jan Herbenis, die weer plezier in het leven en het lesgeven heeft!

Farida: En ter ere van Willem en Roxane, het meest onwaarschijnlijke stelletje van onze school!

Harm en Sjaan op.

Sjaan: Wacht even. Nu we toch allemaal hier zijn: een feest ter ere van groep acht! Want zij zijn het die vandaag afscheid nemen!

Harm: Precies! Ik zou dan ook graag van de gelegenheid gebruik maken om een indrukwekkende afscheidstoespraak te houden.

Alle andere kinderen op.

Iedereen: Neeeee!!!!

Sjaan: We hebben natuurlijk ons toneelstuk nog. Over dat Hotel. Duurt hooguit drie kwartier.

Iedereen: Neeeee!!!!

Denise: Snappen jullie er dan helemaal niks van! De mensen hier willen zo langzamerhand een afscheidslied.

Yuen Han: Precies! Een tranentrekker met ontroering en kippenvel en tissues!

Mitchell: Muziek!!!

Het lied begint met één stem, dan vier, dan acht en tenslotte zingt iedereen.

solo: Nu is het dan zover, 't valt niet meer te ontkennen
we gaan hier straks vandaan, we gaan de toekomst tegemoet
de middelbare school, het is wel even wennen
want hier was jarenlang ons huis en dat was goed

vier: een afscheid van wat al die tijd vertrouwd en veilig voelde
van mensen die je kende, een familie in het groot
van juf die zonder woorden meestal wist wat je bedoelde
van mees die bij verdriet en leed zijn brede schouders bood

acht: dag school, dag mensen,
dag klassen, dag gebouw
dag prikbord, dag kleuters, dag gymzaal
dag vrienden, en tot gauw

allen: een afscheid van wat je ervoer als: 'nu begint het leven
nu ga je naar de grote school, nu hoor je d'r echt bij'
en acht jaar lang is dat gevoel ook dat gevoel gebleven
we nemen afscheid van iets moois en daarom zijn w' ook blij
misschien romantiseren we en was het wel eens balen
misschien hebben we van bepaalde dingen best wel spijt
nu willen we genieten van die prachtige verhalen
en kijken we terug op een vertederende tijd

dag school, dag mensen,
dag klassen, dag gebouw
dag prikbord, dag kleuters, dag gymzaal
dag vrienden, en tot gauw

dag plein, dag zandbak
dag lol en dag verdriet
dag iedereen die al die jaren zoveel heeft betekend
vergeten doen we jullie niet